

Az Úrra bízzad dolgod...

Köszöntés: A mi bűnbánati istentiszteletünk megáldása és megszentelése jöjjön a mi Urunktól Istenünktől, aki a szívek és a vesék vizsgálója, a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki életét adta értünk, és a Szentlélek Úr Istentől, aki lelkünk Megszentelője. Ámen.

Kezdő ének: 179: A bűnből hozzád sietek...

Fő ének: 275: Az Úr Isten az én reménységem...

Előfohász: „Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok az Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba. Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. Amelyik lélek pedig nem vallja Jézust, az nem az Istentől van (1Jn 4,1-3).” Ámen.

Előíma

Látod, örökkévaló Atyánk az Úr Jézus Krisztusban, a mi szívünket. Tudod erőtlenségünket, mert most sem rejtjük el bűneinket, és várjuk a Te kegyelmességedet. Mindnyájan arcra borulunk, szent Istenünk, és Hozzád kiáltunk, és arra kérünk, hogy vedd a tenger mélyére skarlátpiros vétkeinket. Esedezünk mennyei Urunk, világosítsd meg elménket, gerjeszd fel a mi szívünket, hogy őszinte bűnbánattal járuljunk Hozzád, aki igen irgalmas Isten vagy. Áldjuk szent nevedet és könyörgünk, hogy szenteld hajlékoddá szívünket, hogy ott mindig nyugalom és békesség honoljon. Cselekedd mindezt mivelünk Szent Fiadért, aki nekünk áldott reménységünk és Hozzád egyenes Vezérünk. Bátorító Szentlelkedet küld el hozzánk segítségül, hogy szavad ereje megváltoztasson bennünk és körülöttünk mindent. Áldott Lelkednek titkos erejét és szent beszédednek gyönyörűségét tedd szívünk egyetlen igazává, hogy Veled éljünk és Veled haljunk, Tied legyünk. Drága Úr Jézus Krisztus szent véred hullásáért fogadd el hódolatunkat és testünk minden bűnös kívánságát tedd semmisé, hogy a Lelked által a jóban vezérelve erősödjünk meg, amíg élünk. Hallgass meg minket a mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Textus: Apostolok Cselekedetei 14, 1-7

„Ikóniumban történt, hogy együtt mentek be a zsidók zsinagógájába, és úgy szóltak, hogy a zsidókból is, a görögökből is igen sokan lettek hívóvé. De azok a zsidók, akik nem hittek, felingerelték és megharagították a pogányokat a testvérek ellen. Mégis elég sok időt töltöttek ott, és bátran szóltak az Úrban bízva, aki bizonyosságot tett kegyelmének ígéje mellett, és megadta, hogy jeleket és

csodákat vigyenek véghez. A város népe azonban meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások meg az apostolokkal tartottak. De a pogányok és zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket. Ők azonban ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és a környékre, és ott hirdették az evangéliumot.”

Bűnbánatot tartó Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egy nap az édesapa megkérdezte gyermekeit: „Ki ette ki az ételt, és hagyta ott üresen a serpenyőt?” Ők mind egymásra mutogattak, pedig hagyma- és répaillat áradt a leheletükből. Mind azt mondta: „Nem én voltam”, majd rámutatott a másikra. A gyermekek, míg nem vallották be tettüket, addig büntetésben voltak. Az igazság nehezen lát napvilágot. Az igazságért szenvedni kell. Jézus Krisztus ügye is csak az igazság által teljesedik ki és Pál apostol Ikóniumban mindezt a saját bőrén tapasztalja meg.

Pál és Barnabás „együtt mentek be a zsidók zsinagógájába”, megszokott módszerük volt. A hallgatóság, mind zsidók és mind görögök, jól ismerték az ószövetségi próféciaikat és ígéreteket. Az Úr általi eredmény nem marad el: „*a zsidókból is, a görögökből is igen sokan lettek hívővé.*” Az evangélium rohamosan terjed a különböző embercsoportok között. Felismerik Jézust, felismerik a szeretetet, felismerik a kegyelmet saját életükben. Isten ígéretei minden embernek szólnak. A gyülekezet gyorsan növekszik, mert az Úr Lelke gyarapítja az övéit.

Első üzenete Isten Igéjének a Lélek által éppen ez. Az Úr Igéjének a hallgatása növekedést eredményez. A Lélek képes ma is felbuzdítani mindazokat, akik hallgatják és megtartják az Úr szavát. Gyarapodás csak ott van, ahol hallgatnak és tanulnak. Növekedés csak akkor érhető el, ha szól az Úr és van, aki megtölti az ő hajlékát.

A hallgatóság azonban vegyes. Az evangéliumra adott válasz kettős: IGEN és NEM. Az üdvösséget úgy jellemzi Lukács, hogy „hittek”, a szellemi vakságot

és makacsságot pedig az „engedetlenséggel” és a „hitetlenséggel” jellemzi. Van, Aki mellé áll és van, Aki elutasítja. Van, aki hisz és van, aki nem hisz. Van, aki szeret és van, aki gyűlöl. Ikóniumban megnehezült a szolgálatuk. Megindult ellenük az ellenségek áskálódása. Ők ebből azt a következtetést vonták le, hogy éppen „azért sok időt töltöttek ott”. Isten áldása, amely munkájukat kísérte, igazolta bátorságukat.

A feladataim és küzdelmeim fellegei tornyosulnak elém. Vajon mit teszek ilyen helyzetben? Kitartok? A következetes hűség jellemez? Istenünk, hűségesen megerősíti az övéit. Amit ember leszűkít, Isten képes teljesen kitágítani. Isten a csodákat használja fel, hogy el ne csüggedjen a szolga. Ez ugyanis mindannyiunkat utolér. A csüggedés. Ez ellen kell tenni a legtöbbet a szolgának. A csalódás, a nehézség valódi alapanyaga a támadás. Fontos lenne úgy imádkozni és úgy fohászolni, ahogy az apostolok tették: Csak mutasd meg, Uram, mindig világosan: előre vagy vissza parancsolsz-e, amikor akadályokba ütközöm!

Néha arra valók a nehézségek, hogy kitérjünk előlük és más utat keressünk. Ezt a bölcsességet is megfigyelhetem az apostolok működésében. Ikóniumban oda fejlődött a helyzet, hogy további harcoktól már felmentve érezték magukat. Megértették: itt már elzárja Isten előlük a további munka kapuját s ezért folytatniuk kell útjukat más tájak felé. (5-7.) Más az elszántság és más az önfejűség. Ha Isten eltorlaszolja előttem a továbbhaladás lehetőségét, nem szégyen, hanem kötelesség meghajolni az Ő parancsa előtt és másfelé fordulni! Ne szállj ki, amikor a dolgok rosszra fordulnak, de indulj el máshová, amikor már nem kívánatos a szolgálatod.

Isten engedelmességet vár tőlünk. Ebben pedig minden benne van, mert az emberek közötti meg hasonlítás megkezdődik. Az evangélium meg hasonlást okoz. Az igazság szava mindig megosztja az embereket. A zsinagógában lévő zsidók közül némelyek hittek, mások viszont az evangélium ellen harcoló aktivistákká

lettek. A zsinagóga vezetői között is nagy lett a zűrzavar. A vezetők sem állnak a helyzet magaslatán. A zűrzavart pedig egy vezető sem szereti. Megindul az ellenkampány. „Felkelést vezetnek”, „erőszakos cselekményeket követnek el”. Harcba szállnak az Igével és az Úrral. Inzultálják az apostolokat, cselekedetük nem mentes az erőszaktól, és bizony a fizikai tulajdon elvesztésére is képesek. Majd a legkeményebb eszköztől sem riadnak vissza: megkövezés. A reakció Isten Igéjére mindenféle: az elfogadástól az apostol teljes megvetéséig széles skála tárul a szemünk elé. Az ellenzék erőszakosan akarta megtámadni a hívőket.

Az apostolok élete azonban nem elkeseredett élet. Nem maguk, nem ellenségeik, hanem az Ige körül forog az életük. A tanítványok újra és újra prédikáltak. Ez Pál missziós útjainak témája (vö. 14:21; 16:10). Azok, akik az ő prédikációi alatt hittek Krisztusban, szintén érezték azt a sürgetést és megbízást, hogy ők is hirdessék az evangéliumot másoknak. Ez volt és most is ez az elsődleges feladat.

Akinek az élete nem az élet igéje körül forog, az nem érzi a fokozatos sürgetést. Aki Krisztusban él, mozog, az Őt hirdeti. Nem keres mást, nem akar mást, nem igyekszik más irányába, hanem a cél felé fut egyenesen. Ikónium nem az egyetlen és nem is az utolsó helyszín az ige hirdetésére. Ezt kell szem előtt tartanunk. Isten Igéje ott hangzik, ahol szükség van rá. Az igazság mindenhová eljut, de nem mindenhol vevő rá a közösség. A mi feladatunk hirdetni. Isten az Ő Lelke által pedig elvégzi kinek-kinek a szívében a csodát. A megérintett szív hirdeti a szeretetet. El ne feledd, drága testvérem, van, ami rád és van, ami az Úrra tartozik. Az Isten szerinti út az, amikor hagyod, hogy Ő munkálkodjon és a dolgok mindenki javára fordulnak majd. Ámen.

Utóima

„Azután kinyújtotta kezét az Úr, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az Úr: Én most a szádba adom igéimet! Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj (Jer 1,9-10)!”

„Íme, kiment a magvető vetni, és vetés közben néhány mag az útfélre esett, aztán jöttek a madarak, és felkapkodták. Mások sziklás helyre estek, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben; de amikor a nap felkelt, megperzselődtek, és mivel nem volt gyökerük, kiszáradtak. Mások tövisek közé estek, és amikor a tövisek megnőttek, megfojtották őket. A többi pedig jó földbe esett, és termést hozott: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit. Akinek van füle, hallja (Mt 13,3-9)!”

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk...

Adakozás: „Bevisszük földünknek első termését és mindenféle gyümölcsfának az első termését évről évre az Úr házába. Elsőszülött fiainkkal és állatainkkal is úgy járunk el, ahogyan elő van írva a törvényben. Marháink és juhaink elsőszülötteit bevisszük Istenünk házába a papoknak, akik szolgálatot végeznek Istenünk házában. Kenyértésztánknak, mindenféle gyümölcsfánknak, a mustnak és olajnak a legjavát felajánljuk, és bevisszük Istenünk házába a kamráiba a papoknak, földünkről a tizedet pedig a lévítáknak. És a lévítáknak kell beszédniük a tizedet minden földművelő városban.” (Neh 10,36-38)

Áldás: Istennek népe! „Hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el (II Tim 4, 2-3a).”

Záró ének: 504: A nap immár elenyészett...

Paul Gerhardt (1607-1676):

Pünkösdi ének

Óh, jöjj be, kérve kérlek,
s szívem vendége légy,
újjászülő Szentlélek,
hálám hozom eléd.
Vad szőlő volt a lelkem,
Te tetted, hogy ma: jó.
Halál uralma bennem
Általad elhaló.

Olaj vagy, mely aláhull:
Testemet, lelkemet
Krisztus tulajdonául
Avató szent Kenet
Próféta, Pap, Király –
Ez lett a hármasságom,
és bajban, vészben Isten
én mellettem kiállt.

Örömmel Lelke, tőlünk
a bűnt elzavarod
S ha szenvedünk, törődünk,
Ránk vigaszod ragyog.
Óh, édes szavaid
Mily sokszor kitárták
Előttem a vidámság
Aranyos kapuit!

Barátságunk barátja
a szeretet Lelke vagy,

ki nem örül, ha látja,
hogy dúl viszály, harag.
Óh, add szent Szereteted:
bárhol háború dúlna,
béküljenek meg harcoló felek.
A nagy világ kezében.
Úgy irányíthatod.
A szíveket is csendben, ahogy Te
akarod.
Add hát kegyelmedet, világszerte a
békét,
S a jószág kötelékét a széthúzás
helyett.

A sok keserűségnek földünkön szabj
határt,
örömmel és jóléttel, napját derítsd
reánk.
Feldúlt országokon ragyogtass égi
áldást
és újra adj virágzást az üszkös
romokon.
Irányítsd földi öltünk szent óhajod
szerint,
míg nem eljő a végünk, halál órája int.
Segíts kegyelmesen vidáman halni
tudni,
és Hozzád a mennybe jutni a hitben
győztesen!

Fordította: Szénási Sándor.